Váncsa István

Az ügy nélküli lázadó

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LVI. évfolyam, 51-52. szám, 2012. december 21.

Advent idején a derék magyar ember a *Szentírás*t olvasgatja, tehát vagy az Alaptörvényt, vagy a *Bibliá*t. Az előbbit főképp azért szeretjük, mert valahányszor csak belelapozunk, mindig valami meglepő és mulatságos új elemre bukkanunk benne, a *Bibliá*t pedig éppen azért, mert nagyobbára változatlan, legalábbis amíg a magyarok Vezetője másképp nem rendelkezik. Továbbá jó szöveg, kivált az első része, ami ráadásul merő horror. Megy Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, lát egy oroszlánkölyköt, elkapja, kettétépi, *„mint a hogyan kettészakasztatik a gödölye”* (Bír. 14.6). Hogy mért tépte szét a kisoroszlánt, az nem tudható, csak. Mert ott volt. Oroszlánkölyök hiányában a föntiek szerint gödölyét szokott volt kettészakasztani, ha az se akadt a keze ügyébe, akkor nyilván valami mást. Később elment Askelonba, és megölt harminc férfit csak úgy. Összefogdosott háromszáz rókát, farkukhoz csóvát kötözött, *„És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a Filisz-teusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket.”* Következő lépésben agyonvert ezer embert, végül pedig magára omlasztott egy házat, *„és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely abban volt, úgy hogy többet megölt halálával, mint a mennyit megölt életében”,* pedig az se volt kevés.